

Latvijas Nacionālā fronte aicina visus latviešus katru dienu pulksten 12.00 raidīt stingru pavēli domās, bet bez naida jūtām sirdi: "LATVIEŠU TAUTAS IENAIDNIEKI! BRAUCIET MĀJĀS! PAŠMĀJU GLĒVULI, VĀRGULI UN NODEVĒJI, PAEJIET MALĀ!"

Nevienam mēs Latviju nedodam

DEOKUPĀCIJA
DEKOLONIZĀCIJA
DEBOŁŠEVIZĀCIJA

Ceturtdiena
2002. gada 4.jūlijs

Nr. 6

LATVIJAS NACIONĀLĀS FRONTES UN APGĀDA "VIEDA" INFORMATĪVAIS BILETENS

www.latvians.lv/nmln

**LATVIETI, LASI PATS UN
DOD LASĪT ARĪ CITIEM!**

Šā gada oktobri izskīrsies ne tikai pašreiz Saeimas namā sēdošu simts it kā Latvijas gudrāko galvu liktenis, bet, iespējams, arī katra latvieša nākotne. Kādi spēki turpmāk demonstrēs savu varēšanu, lemjot latviešu tautas un zemes nākotni, pašreiz neviens nevar skaidri zināt. Visi zina, ka par varu cīnīties arī tie, kuri vislabāk Latviju redzētu kā valsti, kurā krievu valoda atkal būtu otrā valsts valoda un Latvijas

okupanti ātri pārtaptu par pilsoniem. Taču mūs, latviešus, vairāk interesē, vai būs kāds politiskais spēks, kurš ar dubultu spēku stāsies pretim *rubikiešu*, *ždanokiešu* un *jurkāniešu* pretlatviskajai darbībai un aizstāvē Latvijas saimniektautas likumīgās tiesības atbrīvoties no saviem okupētājiem? Lai uzzinātu, vai vēl 7. Saeimā tiks ierosināts izskatit likums "Par Latvijas dekolonizāciju" un kāda būs latviešu tautas nākotne, ja pie varas nāks krievvalodīgo interešu aizstāvji, uz sarunu aicinājām deputātu **Jāni Leju**.

INTERVIJA ► 4. lpp.

Ārija KAZAKA

❖❖❖

Patiņība augstāk

Par visu!

Lai cik tā

Dažreiz

Rūgta ir.

Meli un mānišanās

Uz Zemes

Vislielākā nodevība

Ir!

Rūgto biķeri

Vienmēr pasniedz

Kāds draugs,

Kas vienmēr

Bij' blakus

Mīļš un jauks!

Tukšo nu sausu

Šo indes

Kausu,

Lai caur sāpēm

Un mokām

Atjaunota un stipra

Sirds

Mirdz!

2002. gada maijs

HOMOSEKSUĀLISMS – CILVĒCES NEGODS UN POSTS

Vairumam laikraksta *DDD* lasītājiem ir zināms, ka Drošības policija, balstoties uz Latvijas Radio generāldirektora Dz. Kolāta iestnieguma, ierosināja kriminālietū pret apgāda "Vieda" direktori un LNF priekšsēdētāju Aivaru Gardu.

Sīni laikraksta numurā aizsākam publicēt grāmatas "Homoseksuālisms – cilvēces negods un posts" Aivara Gardas rakstīto priekšvārdu, kurā, pēc Dz. Kolāta domām, ir nepamatoti izteikti pārmetumi un apvainojumi Latvijas Radio.

Lasītāji, izvērtējiet paši, vai Drošības policija patiesi nodarbojas ar valsts drošības jautājumiem, ja pēc šī priekšvārda izslīšanas vēl jo projām uzskata Aivaru Gardas kungu par draudu valsts drošībai.

► 3. lpp.

DZĪRES MĒRA LAIKĀ...

Liene APINE

Vērojot televīzijā, radio un citos plāsaziņas līdzekļos lieplikos integrācijas paraugus, ko mūsu "eruditie" žurnālisti rod ik uz soja, nākas secināt, ka kosmopolītu ideoloģija, kas mērķtiecīgi sagroza jēdzienu patiesu izpratni, ir nemanāmi, bet loti ātrā tempā iesaknojušies cilvēku apzināšās. Tā vien liekas, ka kādreiz piedzīvotā padomju propaganda bija tikai tādi bērnu šūpsti, salīdzinājumā ar "Eiropas līmeni" smadzeņu skalotājiem.

Šķēbiģi paliek ap dūšu, klausoties cik okupanti labi iejušies – *integrējušies* – latviešu sabiedrībā. Viņi kopā ar latviešiem vienotā ritmā dejo pie Līgo vakarā spēlētās zināšanas un, ceļot alus kausu, izkliež magisko *līgo*. Pat folkloras zinātniece J. Kursīte uzsvēra šo svētku pozitīvo ietekmi uz sabiedrības integrācijas procesu, pieminot krievvalodīgā presē lasīto virsrakstu – *līgūjut vsje!* Nu kur vēl tālāk! Prezidente kā folkloras speciālisti, vajadzēja pirmajai protestē pret šādu latviešu kultūras mantojuma kroplošanu. Taču nekas tāds no viņas un citu tā saucamās intellīgences pārstāvju puses nebija dzirdams. Par to, ka valdošās apriņķīs rosinātu latviešus ne tik daudz domāt par to, ko ēdis un dzers svētkos, bet kā ātri, Latvijā atjaunojot taisnī-

gumu, noplēnīt svētkus, vispār nav ko runāt. Gluži pretēji, vienīm līdzekļiem cilvēki tiek apstulboti ar ātra labuma gūšanas iespējām. Tieki tērēti milzīgi līdzekļi izklaidē un lētām izpriečām, lai novērstu uzmanību no nāvējošā zobena, kas karājas virs latviešu tautas. Svinēts tiek uz nebēdu un teiciens – "dzīres mēra laikā..." ir vieta un laikā.

Latviešu tautas ienaidnieki priečājas par naivumu, lēttīcību un seklo līksmību, ar kādu tūkstoši lēkāja šajos Jāņos

ap ugunkuriem. Tieši to jau arī vajag panākt – notrulināt cilvēkus ar neīstām vērtībām, kamēr paši veikli visu iegroza pēc sava prāta. Vai tiešām latvieši nespēj aptvert mirkļa nopielnumu, kad ik doma, ik vārds, ik darbs ir mērķtiecīgi jāvelta sava gara stiprināšanai, lai izšķirtu, kas labs un kas sliks, kas lietderīgs un kas ne. Iespējams, ka daudzi iebildis – Līgo svētki, Jāņu vākars ir latvisķās, nacionālās identitātes apzināšanās. Taču šāds arguments nepārliecina.

Diezin vai līksmošana, dzeršana, ēšana un dansošana barā ir tā patiesākā latvisķuma izpausme. Šodien savu patriotismu nevar mērīt tikai pēc svētkos izdziedāto *līgo* skaluma, izdzerto alus kausu lieluma vai noplūktu margrietiņu kātu garuma. Šodienas patriots slēpjās spējā rasts sevī spēku nolikt malā lētas izpriečas un mācīties izjust to dvēseles prieku, ko sniedz neatlaidīgs darbs un cīņa par taisnību – Latvijas deokupāciju un dekolonizāciju. ♦

HOMOSEKSUĀLISMS IR ĀRSTĒJAMS!

Līga MUZIKANTE

Nesen LTV 2 skatījōs raidījumu, kurā piedalījās cilvēks, kurš izārstējies no homoseksuālisma. Sīs pats vīrietis runāja arī Latvijas radio. Viņu sauc Kins Lankasters. Raidījumi bija kā gaismas starīņi piesmakušajā pederastijas, lesbismas un citu perversiju popularizēšanā, attaisnošanā.

Tātad – Kins Lankasters pats ar savu piemēru ir pierādījis, ka homoseksuālisms ir ārstējams! Un viņš nav vienīgais dziedinātās 7. un 8. jūnijā Rīgā notika kristīgās kustības "Dzīvības Straume" konference, kuras pamatlīdzīgi ir risināt jautājumu, kā dziedināt cilvēkus, kuri sīrgst ar savas seksualitātes apjukumu, nesaņēdot, kas viņi īsti ir. Šīs kustības dibinātājs Endrū Komiskis, kurš savu darbu aizsāka pirms vairāk nekā 20 gadiem.

Cilvēks nes sevi Dieva līdzību. Pirmajā Mozus grāmatā (1:27-28) rakstīts: "Dievs radīja cilvēku pēc sava tēla un līdzības, vīrietī un sievieti Viņš radīja." Tātad katrs cilvēks ir aicināts sevi atspogu-

lot Radītāja godību. Svētie Raksti skaidri norāda, ka Dievam ir tuva un līdzīga gan vīrišķā, gan sievišķā būtība, starp kurām Viņš ielīcis vareno apzinās virzītāspēku – mīlestību. Mūsu patiesā būtība, kuru varam saukt arī par identitāti, atdzīvojas, sāk izpausties tikai tad, ja tā ir sašaņota ar Dieva noteiktais jeb dabiskajiem likumiem. Viriešu un sieviešu atšķirības izpaužas garīgajā, emocionālajā un fiziskajā plānā.

Tiesi šī atšķirība un vēlēšanās izzināt pretējo pusīti pareizas mīlestības gadījumā liek cilvēkam attīstīt labākās īpašības, kuras paver mīlestības ceļu pie Dieva un patiesās identitātes atlāšanās sevi. Tikai patiesa, taisnīga, dabiskajos likumos balstīta, pašaizlīdzīga mīlestība pret savu otro pusīti cilvēku attīsta garīgi un ļauj tam apzināties savu identitāti, kuru veidojis Dievs. Dzīmumattiecības ar savu dzīmuma pārstāvī ir naids pret pretējo dzīmumu, tātad slēpts riebums sevi attīstīt un atrast ceļu pie Dieva.

Homoseksuāls cilvēks nodod Dievu, pārkāpj dabisko likumu un strauji piesātinās ar pretdievišķām, sātaniskām energijām. Pederasti un lesbietes noliedz dievišķo atspulgu sevi, viņi iznīcina sāvi sevi, garīgi nogalinot. Homoseksuālisma grēks sapūdē dvēseli.

Pasaules un pašmāju cilvēknīdēju, kuri maskējas aiz "cilvēktiesību" maskas, viens no nekrītnākajiem darbiem ir apziņu sapotēšana homoseksuālisma akceptēšanas virzienā. Tieki panākts, ka ārsti paziņo – šī perversija iedzīmst gēnos, tātad tā ir normāla parādība. Bet Dievs dabā nav paredzējis homoseksuālus gēnos! Līdz ar to vai nu zinātnieki melo, vai arī vainīga ir pati cilvēce, kura mērķtiecīgi, ar stulbu naidu pati pret sevi sakroplo savus veseļos gēnus. Pat, ja homoseksuālisms iedzīmst, tas būtu jāārstē kā ikvienu graujošā iedzīmīta psihiska slimība. Arī šizofrēnija iedzīmīt gēnos, tāču neviens to neatzīs par līdzvērtīgu veselībai. Tomēr esmu pārliecināta, ka homoseksu-

ālisms gēnos neiedzīmst, jo šādu iespēju nav pierādījis neviens zinātnieks. Homoseksuālas novirzes rodas daudzu nepareizu psihiķu procesu rezultātā, kurus varam novērst.

Pētot homoseksuālisma problēmu dzīlāk, nākas pārliecināties, ka kāda interesēs ir samaitāt un pazudināt vēlīgu cilvēces attīstību. Tādēļ homoseksuālistiem tiek liegti iespēja izārstēties, bet normāli domājošajiem, tiek radīta iespēja sabojāties.

Tomēr no šīs pazūšanas var izglībties, un kustība "Dzīvības Straume", kuras pieredzi izmanto Latvijā izveidotā kopiena "Effata", ir zinoša un spējīga sniegt palīdzību homoseksuālismā ārstēšanā. Lai ienestu kaut nelielu gaismu šajā smagajā jautājumā un dotu ar homoseksuālismu sirastošajiem cerību un konkrētu iespēju kļūt veseliem, uz saņēmu aicināju kustības "Effata" pārstāvi **Ilzi Kuršu**.

INTERVIJA ► 6. lpp.

2002. gada 4.jūlijā

zināšanas. Bet kādreibz pieņāks brīdis, kad katrs cilvēks uzziņas visu par iepriekšējām dzīvēm. Tad būs ļoti interesanti. Mūsu personības zināšanām pievienosies individuālās zināšanas, kuras krātas miljoniem gadu.

- Vecums vēl neliecina par pieredzi un gudrību?

- Arī jaunība, protams, vēl neliecina par pieredzi un gudrību. Buda ir teicis: "Ja cilvēka vērtība ir tikai viņa vecumā, tad viņš ir veltīgi vecs." Ar to viņš pasvītroja, ka tie cilvēki, kuri saka: "Es esmu vecāks, tāpēc tev mani jāklausā!", rīkojas nepareizi. Tā teikt nedrīkst! Varbūt, ka šī fiziski vecā cilvēcīna iepriekšējo dzīvju bagāža ir tik maza, ka viņam jāklausās un jāmācās no kāda jauna cilvēka, kurš ir gara gigants ar milzīgu uzkrātu gudrību. Šādus vecus, bet dumjus un iedomīgus cilvēkus es gribētu salīdzināt ar kinokameru. Kā ziņāms, ieslēgta kinokamera spēj fiksēt notikumus. Jo ilgāk šī kinokamera ir ieslēgta,

jo lielāks laiks un notikumi uzfilmēti. Bet kinokamera pati taču ir "stulba". Tai nav ne sirds, ne prāta analīzes, ne sintēzes spējas. Šo salīdzinājumu minu, norādot uz cilvēkiem, kuri ir daudz ko piedzīvojuši, bet gudrāki palikuši nav. Viņi ir tikai konstatējuši faktus. Viņi nav analizējuši, sintezējuši savu pieredzi, jo vājā prātīņa dēļ nav uz to spējīgi. Sādos cilvēkos gudrīmu jauniešiem nav jāklausās. Ja tāds vecums ir privileģija, tad labāk lai jaunietis paliek ar savu "netikumu" jaunību.

- Kas ir jaunības maksimālisms? Vai to var attiecināt uz Nacionālās frontes Stratēģijas padomes loceklem?

- Strādājot un cīnoties kopā ar šīm meitenēm es patiesām ievēroju viņu lielās gara spējas. Varu teikt, ka viņas ir gari, kuras iepriekšējās dzīvēs daudz mācījušās. Daudzum vecākiem vīriem un sievām no viņām būtu jāmācās, nevis otrādi! Esmu bijis liecīnieks, ka vairāki jau padzīvojuši cilvēki ir mēģinājuši šīm meitenēm "uzmesties" par skolotā-

jiem, nemaz neapzinoties, ka būtu ieguvēji, ja paši no viņām mācītos. Mums kā latviešiem ir jābūt lepniem, ka mūsu tautai šādas meitenes ir atsūtītas. Viņas iepriekšējās dzīvēs arī noteikti ir bijušas liejas personības. Varbūt kādreibz mēs stārp šādām meitenēm atpazīsim Žannu d'Arku, Aspaziju, Nefreteti, Kleopatru un citas varones. Dzirdēju, ka Vaira Viķe-Freiberga jūsmo par Žannu d'Arku. Žēl tikai, ka viņas pašas darbība prezidentes postenī ir pilnīgi preteja.

- Kas tad īpašs ir šajās meitenēs?

- Tār ir drosme, ar kādu meitenes nostājas savas tautas aizsardzības pusē. Šī īpašība neuzkrājas vienas dzīves laikā, tā prasa ilgu pašaizlīdzīgu darbu tūkstošu gadu garumā. Tāpēc glēvuli ir tādi vārgūji, kuri iepriekš neko labā nav mācījušies.

- **Minētājā rakstā par Lieni Apini ir nelielu interviju sniedzis arī Saeimas deputāts Rišards Labanovskis. Viņš Lienes un citu meiteņu darbību nosauc**

par provokatīvu un dažādi citādi viņas apvaino.

- Man šī deputāta ir vienkārši ūdens. Viņš neprot atzīt savu klūdu. Viņš nobalsoja pret latviešu tautas interesēm pašvaldību vēlēšanu likumā. Meitenes vaicāja: kāpēc? Bet viņš aizvilkas. Par ko? Tagad viņam nepatīk strādāt vienā kabinetā ar Lieni Apini. Būtu vienreiz labāk nomierināties un atzinis savu klūdu, nevis tik nozēlojami izteicīces avīzē! Viņam jāsaka paldies, ka dzīve viņu apbalvojusi strādāt vienā kabinetā ar šo meiteni, Jāņa Lejas palīdzi.

ja nevar izteikt kaut ko pret Eiropas Savienību. *Briūbas partijas* reklāmas sižetā nebija nekā apkauñojoša. Tur tika parādīts, ko mēs varam sagaidīt no ES. Televīzija nedrīkstēja šo klipu aizliegt, jo tā ir valsts sabiedriskā televīzija. Tas nozīmē, ka kārtējo reizi iejaucas valsts. Oficiāli cenzūras nav, bet neoficiāli tā zeļ un plaukst.

"Ja man to jautā, tad es teikšu, ka latviešu tautai vēl bīstamāki par nākotnes nēgeriem ir pašreizējie okupanti. Jo nepareizi ir gan tautas sajaukt, gan rases sajaukt."

- **Vai Latvijas televīzijas darbinieku viedoklis varētu būt par iestāšanos ES?**

- Jā, mēs ļoti labi zinām, kā šādi darbinieki tiek piemeklēti. Tie ir tikai tādi, kas atbalsta iešanu uz Eiropas Savienību. Tāpēc neglīti ir paziņot, ka lūk, darbinieki it kā nolēmuši šo klipu nerādīt.

- **Vai latviešu tautai ir jābaidās no nēgeriem, kuri ieplūdis Latvijā pēc iestāšanas Eiropas Savienībā?**

- Ja man to jautā, tad es teikšu, ka latviešu tautai vēl bīstamāki par nākotnes nēgeriem ir pašreizējie okupanti. Jo nepareizi ir gan tautas sajaukt, gan rases sajaukt. Tas ir pretdabiski un nepareizi. Šo sajaukšanu ir rosinājusi tieši baltā rase, aizvedot nēgerus verdībā. Arī pašreiz baltā rase terorizē citas rases, radot tām sliktus dzīves apstāklus. Vai tas ir pareizi? Bet latviešu tautai briesmas visvairāk draud no pašreizējiem okupantiem jau tagad. Neviena rase, neviens tauta nav labāka vai sliktāka, bet tām ir jādzīvo un jāattīstās savā Dieva lemtajā dzīves telpā. ♦

HOMOSEKSUĀLISMS – CILVĒCES NEGODS UN POSTS

Aivara GARDAS priekšvārds grāmatai "Homoseksuālisms – cilvēces negods un posts"

Latvijas televīzijā, Jāņa Dombura raidījumā "Kas notiek Latvijā" deputāts Edvīns Inkēns un pats raidījuma vadītājs par visām varītēm mēģināja "aizbāzt muti" Visvaldim Lācim, kad viņš vēlējās, atsaucoties uz publīkāciju Vācijas žurnālā, izstāstīt televīzijas skatītājiem, ka Vācijā notiek mēģinājumi legalizēt homoseksuālas attiecības ar ne-pilngadīgajiem, ja bērns to dara labprātīgi. Normālā sabiedrībā tādas attiecības netikai starp homoseksuālistiem, bet arī starp veseliem cilvēkiem sauc par izvarošanu. Par to paredzēts kriminālsods, pieņemot, ka bērns vēl nav spējīgs izprast un novērtēt šo attiecību kaitīgumu. Edvīnam Inkēnam par visām varītēm vajadzēja noslēpt no Latvijas sabiedrības to, cik tā "leiputrija" – Eiropas Savienība –, uz kuru mūs ar varu velk Saeimas deputāti, valdība un prezidente, ir degenerējusies.

Eiropas Parlamenta rezolūcija "Par vienlīdzīgām tiesībām homoseksuālistiem un lesbietēm Eiropas Kopienā (A3 – 0028/94)" rekomendē kandidātvalstīm izbeigt dažādus un diskriminējošus vecumās labprātīgajiem homoseksuāļiem un heteroseksuāļiem aktīviem (pilnu rezolūcijas tekstu var izlasīt Ligas Krieviņas darbā "Homoseksuālisms – normāla parādība vai sātanisms") šīs grāmatas 259. lapaspusē.

Tas nozīmē, mīlie latvieši, ja mēs gribam iestāties šajā līdz kaulam izvirtušajā savienībā, tad mums jau tagad ir oficiāli jāatlauj normālu cilvēku un izdzīmētu seksuālu sakari ar bērniem, ja bērni tiem labprātīgi piekrit. Tātad, mazo meitenišu un puisišu tēvi, māmiņas, vecmāmiņas, vecītīni, ja jūsu, piemēram, desmitgadīgo meitenīti kāds izvirtulis izvaros, bet tas būs noticis ar viņas "labprātīgu" piekrišanu un viņa to tiesā apliecinās, tad izvarotāju nedodis. Tieši tas pats attiecas uz puisiši, ja to "labprātīgi" izmanto pedeusters. Mīlie tautieši! Ja tā saucamā Rietumu civilizācija ir jukusi, ka pieprasīja no mums tādas ab-

surdas lietas, un mūsu pašmāju aicinātāji uz Eiropas Savienību ir degenerējuši jeb piepidarojuši* savas dvēseles un smadzenes, vai tad mums jābūt tādiem pašiem? Dzīvās Ētikas Mācības grāmatā "Pārpasaulīgais" 412. paragrafā par **tādiem** ir teikts: "Urusvati zina, ka ļaunāka par karu un mēri, un zemes-trīci, ļaunāka par visām nelaimēm ir apziņas degenerēšanās. Tā piezogas nemanāmi un pastrādā tādas lietas, par kurām šausmināšanas nākotnes hronika. Cilvēki zaudē savas pašcieņas pazīmes. Viņi ne vien kļūst ļaunāki, bet arī aizmirst to, ka viņiem jāveido nākamā paaudze. Raktinieki parādīs vispretīgākos tēlus, un par tiesnešiem būs niecības.

Atcerieties, kas teikts "Vienu Purānā", – to norādījumos var saskatīt tagadējās dienas. Varētu likties, ka apakstītais drausmīgais laiks ir pārspīlets, taču paskatīties uz notiekošo un piekritītīsi, ka senie paredzējumi ir pat pārāk maigi. Cilvēki, nonākuši īstā apjukumā, nevēlējās pārlasīt senos atgādinājumus.

Bet īpaši briesmīgi ir tas, ka arī tagad lielākā daļa nevēlas saprast notiekošo.

Viņi dejo un tirdzgojas, un pat uzskata, ka tieši tagad ir viņu sa-niegumu ziedu laiks. Salīdziniet notiekošo ar dažiem paragrumuma laikmetiem – vai tad neatradīsīt kopīgas pazīmes? Cilvēki gluži tāpat sapoja par dažādām paverdzīnāšanas iespējām un uzskatīja, ka viņi ir likumīgi pasaules iekarotāji, un cik pēkšni sabrukā šie Bābeles torņi! Daudz simbolu ir atstāts cilvēci, bet tie ir kļuvuši par trūdošiem pišķiem.

Domātājs paredzēja šīs ne-laiimes. Viņš teica: "Neskaitiet dienas, kad jums būs jāatbild par visām blēdībām, labāk nomazgājieties jau šodien."

Vai Latvijas radio darbinieces Lia Guļevska, Ingrīda Ābola, Loreta Bērziņa, Ligita Mēke, Indra Geidmane un citas, kuras katrai dienu – pēc visa spriežot – labprātīgi sa-

skaras ar pederasta auru, jem vērā šo viedo padomu un, pārnākušas mājās, nomazgājas? To mēs nezinām. Tomēr, ejot pēc tam uz tādu raidījumu kā "Mājas svētība" vismaz rokas un mute būtu jānomazgāvai arī jāmaina raidījuma nosaukums. Diemžēl jārunā par šīm lietām atklāti, jo minētās dāmas tikai tāpēc, ka viņām nepatīk "Viedas" aktivitātes Latvijas dekolonizācijas un depidarizācijas** jautājumos, atļaujas to, ko nedrīkst darīt.

Pieņemsim, ka mēslu kulistišanā, ar ko nodarbojas šie **taisnās zarnas operatori**, un Dzintri Kolātā – pederas-tu un civilokupantu kvēlā aizstāvī – viņas ir atradušas kaut ko labu. Taču nedrīkst aizmirst, ka viņas strādā valsts organizācijā, nevis personīgājā bodīte, tāpēc jāprot attiecīgi uzvesties, kaut arī viņu priekšniekiem Aivars Garda un "Viedu" nepatīk. Lia Guļevska atteicās no sadarbības ar "Viedu" tikai tāpēc, ka grāmatas "Nevienam mēs Latviju nedodam" prieķvārādā par Dzintri Kolātu un Kārli Strei-pu tika pateikta patiesība, kas viņai nepatīk. Ar kādām tiešībām! Ja vadītājs ir tāds kan-

pagātnē. Par latviešu tautas tagadījumi un nākotni vijam ir bail runāt. Var ieteikt aizņemties drosmi un gudrību no Kultūras akadēmijas meitenēm, bet glēvuliem un vārgu-liem jāpajet malā. Ko darīt, ja daudzi vīrieši ir glēvāki par sievietēm? Ko no tādiem glēvuliem var panemt, izņemot analīzes? Vīriem būtu jāsaprot, ka gods valkāt bikses uzliek arī pienākumu vismaz neatpalikt no tām, kurām ir gods valkāt kleitas. Mēs zinām, ka katrā darbavietā attiecīgā jautājumā kāds ir lie-lāks speciālists par citiem. Radomājā nacionālajā jautājumā par tādu tiek uzskatīts Atis Skalbergs. Viņa kolēgi vienmēr pajautās vispirms viņam, ko viņš domā par dekolonizāciju, tāpat kā Kārlim Strei-pam – par homoseksuālismu. Ko saka K. Streips par savu mīlāko nodarbošanos, to mēs visi zinām. Bet te, kad ir jārunā par tagadījumi un nākotni, drosmīgais stāstītājs par pagātni Atis Skalbergs pārvēršas par bailigo Atīnu un kopā ar otru bailigo – Modrīti savā raidījumā apmelo šodienas Latvijas brīvības cīnītājus. Modris Ziemiņš vēl saka, mi-not to kā visnotaļ pozitīvu faktu, ka viņa sa-rakstītās labās grāmatas okupanti un kangari, lūk, nekri-tizē. Atbildēsim Modrītam – tieši tāpēc arī nekri-tizē, ka nekā bīstama sev un laba latviešu tau-tai viņi tajās neatrod, citādā jau vien ir tie nebūtu tie, kas viņi ir. To pašu var attiecināt vēl uz vienu bailuliti – Kučinsku Jāniitu, kurš nodevis latviešu tautas ideālus, tagad pa galam uz-traucies, ka viņa rakstu darbi neatstāj nekādu iespaidu uz okupantiem un kangariem.

Latvijas Nacionālā fronta saņēma sūdzību no ventspilnieces Steidzītes Freibergas, kuru Kārla Streipa raidījuma producente Loreta Bērziņa ne-laiž pie vārda raidījumā "Vārds tiek dots jums", tāpēc ka viņa drosmīgi iestājas par dekolonizāciju un pret homoseksuālistu. Atkal jājautāt, ar kādām tiesībām? Varbūt iepriekšmī-nētās radio dīvas iedomājas sevi par cenzorēm esam? Ligita

Mēke un Indra Geidmane tikpat nekaunīgi atsakās sadarboties ar "Viedu" raidījumos "Rīta rondo" un "Monopols" to pašu iemeslu dēļ. Latvijas radio juriste Dzidra Reinika nekaunīgi un bez pamata cen-zē un aizliedz publicēt "Viedas" maksas sludinājumus. Vai tiešām Latvijas radio varu pilnīgi pārņemuši kangari, taisnās zarnas operatori un lesbietes? Latvijas Nacionālā fronte neatstās bez atbilstes nevienu izlēcienu pret dekolonizāciju un depidarizāciju. Ja Latvijas radio strādā latviešu tautas patrioti, kuri savas priekšniecības nostājas dēļ baidās paust nacionālus uzskatus, lai ziņo par šiem faktiem Latvijas Nacionālajai frontei. Drīzāk darbu zaudēs priekšnieki, nevis patrioti. Ar daudzo atbalstītāju palidzību, kuri ir katrā kolektīvā mēs zinām un reģistrējam katru, kurš uzdrošinās pacelt balsi vai roku pret latviešu tautas intere-sēm.

Pateikšu aksiomu: "Tikai nelietis vai neliete negrib Latvijas dekolonizāciju un depidarizāciju, protams, ja vien viņš vai viņa nav degenerēts un ir pietiekami izglītots, lai izprastu šo problēmu būtību." Kas ir spējīgs, lai atspēko to. Kamēras nav noticis, pēc šīs mēraukas arī mērīsim.

Austrumu zemēs homoseksuālisti ir nolikti pie vietas. Patiesi, sunim ir supa vieta – priekšnamā uz paklāja vai ārā būdā, tikai jukušie laiž suni gultā. Pidaram *** pidara vieta. Spītīlīgajiem vieta leprozorijā, psihiski slimīiem – psihiatriskajā slimīnīcā, bet pederastiem (pidariem) un lesbietēm steidzami būtu jā-izveido atvērta un slēgta tipa **pidarolesbozoriji**. Tas ir gan homoseksuālistu, gan ve-selo cilvēku interesēs. Kas ir spējīgs, lai atspēko.

* Piepidarotas dvēseles un smadzenes – ar homoseksuālisma propagandu inficētas dvēseles un smadzenes. Sabiedrībai, īpaši jau pašiem inficētajiem jāiemācās izturēties pret šīm parādībām ar pre-tīgumu, riebumu. Tikai tas var dot cerību uz atveselošanos.

** Pidarīzācija – sabiedrības inficēšana ar homoseksuālisma propagandas pali-dzību.

Depidarīzācija – sabiedrības apzinās atveselošana un atbrīvošana no homoseksuālisma propagandas ietekmes.

*** Pidars – veiksmīgs saīsinājums no vārda "pede-rasts" un reizē mīlvārdiņš.

KAM NAUDA – TAM VARA

INTERVIJA AR SAEIMAS DEPUTĀTU JĀNI LEJU

◀ 1. lpp.

Elīna BANGA

– Pirms vēlēšanām dažāde politiskie spēki izvērte savas izredzes iegūt ie-spējami daudz vēlētāju at-balsta, iekļūt Saeimā un pēc tam piedalīties valdi-bas veidošanā. Lai sa-snietu mērķi, apvieno-ties spēj pat neiedomāja-mi sadarbības partneri, piemēram, vēl nesen Lat-vijas Demokrātu partija, kuru vadīja Mālinš, savās rindās uzņēma Latvijas barksaviesus un par parti-jas vadītāju ievelēja Jev-gēniju Osipovu. Okupan-tu intereses aktīvi aizstā-vošie "Par cilvēktiesibām vienotā Latvijā" jau sen ir spējuši apvienoties un gūt acīm redzamus panāku-mus. Vai ir iespējams, ka arī latviešu partijas, gan pašreiz pie varas esošās, gan opozīcijā palikušās, varētu apvienoties kopī-gai cīnai pret rubikiešu, ždanokiešu un jurkānie-šu konsolidēto spēku?

– Tagad jau ir valdošā koali-cija, valdošās partijas – *Latvijas Cēlš*, *TB/LNNK*, *Tautas Partija* – darbojas vienotā blo-kā. Tās saista vienota ideoloģi-kā platforma un arī praktiskā rīcības programma. Tātad tās jau ir apvienojušās. Pārējām, ārpus šī bloka stāvošām parti-jām, atliek arī meklēt kādu pamatu, lai apvienotos. Domāju, ka Latvijas partijām, izne-mot *jurkāniešu* bloku, būtu lo-ti grūti atrast vienotu darbības politiku, jo publika ir interesanta un raiba, piemēram, Sociāl-demokrātu labklājības partija ir krievvalodīgo interešu aiz-stāvju partija, kas savu nākot-ni plāno galvenokārt attiecī-bās ar Krieviju, – kā strauju preču apmaiņas pieaugumu, tūrisma uzplaukumu, kam kal-potu, piemēram, vīzu režīma atcelšana ar Krieviju.

Par šādu tēmu, ka latviešu politiskajiem spēkiem būtu nepieciešams konsolidēties ne-vis savstarpēji karot un cenzies vienam otru iznīcināt, esmu ru-nājis ar daudziem citu partiju politiķiem. Mūsu apvienošanās ideologiskā bāze varētu būt kopīgās Latvijas drošības un nacionālās intereses.

– **Rubikiešu, ždanokiešu un jurkāniešu apvienoša-nās balstās uz idejas aiz-stāvēt krievvalodīgo, sveš-tautiešu intereses. Vai lat-viešu partijām ir bijušas sarunas par iespēju apvie-not spēkus kopīgai cīnai par latviešu tautas inte-rešu aizstāvību?**

– Es personīgi neesmu dzir-dējis. Lai cik tas skumji ari ne-būtu, bet liekas, ka pagaidām nav. Esmu izbrīnīts, ka galve-nā patriotiskā partija *TB/LNNK* savu karogu ir zināmā mērā nolaidusi pusmāstā un līdz šim neizmanto izdevību konsolidēt šādus spēkus. Tā vismaz pagaidām skaļi un aktīvi necinās par šādu ideju. Praktiski nav Neviena, kas varētu un galvenais vēlētos ap-vienot patriotiskos spēkus. Tātad šobrīd, *krievvalodīgie pulcējas tikai ap "bitītem"* (PCTVL), bet nacionāliem pati-ojiem Saeimā nav ap ko pul-cēties. Negribas ticēt, ka val-došais bloks pulcējas ap tiem materiālajiem labumiem, kur-ruς var paspēt iegūt, kamēr vēl ir pie varas. Bet tā vedina

domāt Latvijas Kuģniecības privatizāciju – tā steidzīgi tiek izpārdota par baltu Velti.

– **Daudzos, arī latviešos, Rubika vadītās politiskais spēks gūst emocionālu at-balstu tādēļ, vien, ka viņš sola sakārtot Latvijas eko-nomiku, uzlabot cilvēku**

ku personību. Tas daudziem šķiet pievilcīga ar savu stin-grību un konsekventumu. Daudzi latvieši, kuri skāli deklarē, ka ir savas tautas patrioti, varētu pamācīties no Rubika pastāvīgumu un kā jācīnās par savas idejas īste-nošanu dzīvē. Viņu var cienīt

mu, izsaucot lielu šoku, jo tieši tur pirmo reizi izskanēja Mavrika Vulfsona paustais atzinums, ka 1940.gadā Lat-vijā bija okupācija nevis revo-lūcija, arī šodien aktīvi vērsī-sies pret latviešu tautas lēnu, bet konsekventu garīgo iznīcinā-šanu. Dažkārt brīnos par viņu šīsdienas pasivitāti, letargiju, inertumu un miegainumu. Ci-tādi to nevar nosaukt. Runā-joties ar vairākiem inteligen-ces pārstāvjiem, no viņu pu-ses esmu dzirdējis tādas pašas par sevi mierīgīgas tēzes, pie-mēram, ka *krievu valoda jau vienmēr skanē Latvijā, neva-jag jau tā uzstāties pret to. Vi-ni, t.i., krievi jau nemaz nav tik slikti cilvēki!* Tomēr tīkai caur vienu, šauru prizmu nedrīkst skatīties uz šo pro-blēmu! Šādi spriedumi ne-maz nav tik nevainīgi. Sie izteikumi ir milzīgās ideo-logiskās cīnās svarīgi komponenti un der kā medus mai-ze mūsu ideoloģiskajiem pre-tiniekiem. Šini sakarībā pat-riotu pamatdoma vienmēr tiek mazliet sagrozīta, pār-ceiti akcenti, bet tas rada milzīgu pretlatvisko efektu.

valodu! Man, piemēram, vis-labākie draugi ir tādi krievi, kuri runā latviešu valodā un lojāli Latvijas valstij. Bet es negribu samierināties ar situ-āciju, ka to individu dēļ, kuri demonstratīvi, tīši negrib mā-cīties latviešu valodu, man ar viņiem būtu jārunā krieviski.

– **Rubiks arī runā per-fekti latviski...**

– Rubiks ir fenomens, kurš arī izmanto situāciju un ietir-gi politisko kapitālu. Viņš ape-lē pie tiem cilvēkiem, kuriem šeit ir nelikumīgi iegūts pilso-ņa statuss, kuri nekad nemā-cīties latviešu valodu. Rubiks pasludina, ka tad, kad viņš nāks pie varas, krievu valoda būs ot-rā valsts valoda. Tādā veidā viņš, protams, gūst to cilvēku sim-pātijas, kuri nebrīb mācīties.

– **Vai jūsu pārstāvētā So-ciāldemokrātu savienība, tās Saeimas frakcijas depu-tāti ir pauduši velešanos vērsties pret šo pretlatvis-kās politikas invāziju? Vai esat runājuši par iespēju kā ieroci cīnā par latviešu tau-tas nākotnī izmantot Deko-lonizācijas likuma virziša-nu Saeimā nobalsošanai?**

"Vairākumā man zināmie krievi ir labi, gudri un intelīgenti cilvēki, krievu tautas garīgais potenciāls ir milzīgs un pasaules vēsturē tam ir neat-nepta vieta. Bet īstie krievi dzīvo Krievijā. Šeit, Latvijā, loti daudz ir sabraukuši vienkārši laimes meklētāji."

labklājību. Vai tas nav īstais darbalauks sociāldemokrā-tiem, kuriem būtu jācīnās par Latvijas kā NACIONĀ-LAS valsts labklājību?

– Rubika fenomens ir tas, ka viņš gūst aplausus tikai ar-to vien, ka nosauc lietas īsta-jos vārdos, pasaka, ka Latvijas valsts ir nozagta. Viņš no-sauc tās partijas, kas ir atbilstīgas par šo nozagšanas. Tās, protams, ir valdošās, pie var-as esošās partijas. Mēs tik tieši par šīm parādībām neru-nājam, kaut gan tas, ko stāsta Rubiks savas pirmsvēlēša-nas runās, ir taisnība un at-bilst īstenībai. Valdošās parti-jas ir un tām jābūt politiski atbildīgām par tiem negatīvajiem procesiem, kādi Latvijā vērojami no 1992. līdz 2002. ga-dam. Ne *Latvijas Cēlš*, ne *TB/LNNK*, kas vienmēr ir bijušas valdībā, būdamas morāliski un tiesiski atbildīgas par liberālās politikas radītajām sekām, nav parādījušas labo gribu, kritiski izvērtējušas šos procesus un morāli nosodījušas kaut vai vienu savu parti-jas biedru, nerunājot jau par-to, ka būtu kādu izslēgušas no savas partijas rindām par pre-ttautisku politiku. Tādu nav! Neviens kongresā, konferen-cē neviens nav nosodīts par pre-ttautisku darbību.

– **Varbūt tomēr vajadzētu ļaut Rubikam nākt pie varas, uzlabot valsts eko-nomisko stāvokli, jo cilvē-kiem nekas cits šobrīd neinteresē?**

– Laut vai neļaut – to iz-skīs vēlētāji. Tomēr šāda ie-spēja man šķiet nepie-ņemama. Tā ir latviešu tautai loti drūma perspektīva, tāpēc tas būtu neprāts, ja Latvijas iedzīvotāji, Latvijas pilsoni nobalsotu par jauno gaismu Rubikam un viņa līdzgaitnie-kiem. Es to nesaprotu un ne-varu akceptēt. Seit nav runa tikai par Rubiku, kā politis-

par savu uzskatu nemainīgu-mu kaut arī filozofi māca, ka pasaulē viss plūst un mainās. Tagad tautas simpatijas šīm politiķim parādās tikai tāpēc, ka mūsu valdošās partijas ir krāpušās, veicinājušas un ište-nojušas prettautisku politiku, – politiku, kas vērsta pret lat-viešu tautas ekonomiskajām un sociālām interesēm. Daž-kārt tikai tāpēc, lai iespītētu varas partijām, vēlētāji ir gatavi balsot par latviešu tautai naidīgām idejām, ko vajadzēs īstenot Rubikam, pakļaujoties saviem sabiedrotajiem. Tātad Latvijai un latviešiem nelojātie politiskie un spēki ātri mūs ie-bīdīs Krievzemes apkampienos. Pēc tam, pasludinot, ka krievu valoda Latvijā ir otrā valsts valoda, piešķirs pilsonību visiem, kas to vēlās. Pēc dažiem gadu desmitiem Latvija kļūs par Krievijas piedēklī. Ja vardar-bīga rusifikācija Baltijā neiz-devās, tad mierīgīgi – visas durvis vaļā. Latviešu valodu Latvijā vairs nedzīrēs un šeit pēc dažiem gadu desmitiem būs tāda pati situācija kā Īri-jā, kur īru valodā nerunā ne-viens īrs. īru – kēltu valoda ir iznīdetā. Līdzīgu pieredzi šau-bīgie var paskatīties Ukrainā un Baltkrievijā.

– **Tautas Atmodu, revo-lūciju priekšgalā vienmēr ir bijusi radošā intelīgen-ce, kura nav spējusi samie-rināties ar pastāvošo situ-āciju, modinājusi tautas garu cīnai pret netaisnību. Kādēl, jūsuprāt, šo-dien intelīgence klusē, iz-turas tā it kā viss būtu kārtībā, norādot tikai uz otršķirīgām problēmām, bet necenšas novērst pašu netaisnības sakni?**

– Man to grūti izskaidrot. Nevaru atbildēt viņu vietā. Bet es vēl gaidu, ka tās radošās savienības, kas 1988.gada 2.3. jūnijā organizēja Radošā savienību apvienoto plēnu-

Kā lai saprot kāda Latvijā pazīstama sabiedriskā darbi-nieka izteikumu 2001.gada oktobrī "Baltijas forumā – 5": **"Daži neprātīgi nacionā-listi pārliecīnati, ka krie-viem Latviju jāatstāj. Tas ir tārais neprātīgs. Īstie lat-vieši ir latvieši, krievi, uk-raini, ebreji un visi pār-rejie, kas šeit Latvijā dzīvo kopš gadu simteņiem."**

Protams, ka visiem runā-tāja pieminētajiem sveštautiešiem, kuri šeit dzīvo gadu simteņus ir likumīgas tiesibas šeit atracties. Taču ne tiem, kuri šeit ieradās nelikumīgi, vardarbīgas svešas valsts aneksijas rezultātā. Ja šo kolonizatoru skaits pārsniedz 25 procentus no Latvijas kopējā iedzīvotāju skaita, tad pamat-nācijas eksistence ir apdraudēta. Bet pie mums sveštautiešu atgriešanos savās etniskajās dzimtenēs. Vēl jo vairāk, ka Krievijas prezidents Putins vairākkārt aicinājis savus tautiešus atgriezties atpakaļ uz Tēvzemi.

Vairākumā man zināmie krievi ir labi, gudri un intelīgenti cilvēki, krievu tautas garīgais potenciāls ir milzīgs un pasaules vēsturē tam ir neat-nepta vieta. Bet īstie krievi dzīvo Krievijā. Šeit, Latvijā, loti daudz ir sabraukuši vienkārši laimes meklētāji, tādi, par kuriem Lermantovs savā laikā rakstīja: "Подобно сотням беглецов, на поиско счастья и чинов..." ("Līdzīgi simtiem klaidoņu, laimes un "činu" mednieku...") To viņš teica par sveštautieti Dantesu, kurš nošāva Puškinu. Tieši tādi padomju okupācijas laikā ir saskrējuši Latvijā, meklēdami visādus amatrus un labāku dzīvi, pametuši savas dzīmtās mājas. Viņi šobrīd negrib un pat nedomā mācīties latviešu

sim uz Saeimā septembra sā-kumā, tad, kad parlaments at-sāk savu darbību

– **Kas, jūsuprāt, ir labāk: ja pie varas atkal nokļūst jau esošās partijas un kā-da jauna "tautas glābēju" partijs, vai arī, ja pie va-ras tiek Rubiks ar saviem sabiedrotajiem?**

– Tautas interesēs būtu ne-pieļaut ne vienu, ne otru vari-ant! Tie abi dev latviešu tau-tu pretim iznīcībai, rusifi-kācijai. Jābūt trešajam – zelta vidusceļam. Vajadzētu no tālākas valdišanas uz laiku pilnīgi izslēgt tos, kas jau līdz šim bija pie varas. Šīm parti-jām būtu jāpieķāpjas un jālauj sevi izmēģināt jauniem, ar valsts varu nesabojātīm politiskajiem spēkiem. Tāpat jāz-slēdz arī Rubika-Jurkāna blo-ka atbalstītājus, tāpēc ka vi-niem nevienam nav tuvas un saprotamas latviešu tautas li-kumīgās nacionālās intereses.

– **Kādēl, okupanti, sve-štautiešu aizstāvji spēj savā starpā solidarizēties? Neti-cama ir viņu draudzības iespējamība. Viņi rod sevī spēku apvienoties kopīgā mērķā vārdā, bet nacionā-li domājošie, lai apstādi-nātu okupantu tiekšanos pēc varas Latvijā – ne.**

– Viņu vienojošais spēks nav tikai kopīgs mērķis. Esmu pār-liecināts, ka zem kopīgā mērķa kā balsts ir vēl lieli finansi-ālie resursi. Par to liecina vairāki acīmredzami fakti, politiku izteikumi un notiku-mi. Aizdomīga ir dažu augsti stāvošu Krievijas amatperso-nu regulārā ciemošanās PCTVL Kongresos un saietos. Par velti un tā pat vien nekas nenotiek, un šo emisāru rīci-bā ir daudz lielāka nauda ne-kā latviešu patriotiem jel kad ir bijis. Diemžēl ir tā: **kam nauda – tam vara.** ♦

Latvijas Nacionālās frotnes mērķis ir 1918.gada 18.novembra proklamētās un 1940.gadā okupācijas rezultātā likvidētās Latvijas valsts atjaunošana.

Šī mērķa sasniegšanai galvenais uzdevums ir panākt **Latvijas dekolonizāciju un de-okupāciju**, ko paredz gan Latvijas, gan satraptautiskās tiesiskās normas.

Mūsu nākonte ir mūsu pašu rokās. Par to ir jācīnās. **Tauta, kas gatava nest upurus, lai aizstāvētu sevi un valsti, bojā neies.**

Informāciju par Latvijas Nacionālo fronti var atrast internetā:

www.latvians.lv/nmln

Informāciju par **Latvijas Aizsargu orga-nizāciju** var iegūt:

Liepājas ielā 58,

Rīga, LV-1002

Tālrunis: 7615675

Mob.tālr.: 6555841

Miera ielā 67,

Rīga, LV-1013

(katru otrdienu un katru mēneša pirmajā sestdienā)

RAKSTNIEKA LEONĪDA KOVALĀ LIELUMMĀNIJA

Ilze LIEPA

Pēdējās nedēļās avīžu slejās bango tāda kā diskusija ap un par Latvijā dzīvojošo ebreju rakstnieku Leonīdu Kovalu. Precīzāk gan būtu teikt, ka esam ieinteresējušies par viņa šaubīgajiem, pretrunīgajiem un klaji šovinistiskajiem izteikumiem par Aivaru Gardu, nacionālismu, tautu tiesībām uz izdzīvošanu un pastāvēšanu.

Viss sākās ar interviju "Jaunajā Avīzē", kurā Kovals paziņoja, ka vislielākais noziegums Latvijā ir valsts sadalīšana pilsoņos un nepilsoņos. Viņš, būdams ebrejs, neatzīst arī nacionālo piederību. Bet uz jautājumu, kā viņš vērtē Aivara Gardas darbību, Kovals atbild: "Par to vispār nav ko runāt. Ar saviem konkuriem viņš inde jaunu cilvēku apziņu." Cītviet Kovals šis ķengas papildina ar "atziņām" par naīdu sēšanu starp Latvijā dzīvojošajiem un apvaino Latvijas Nacionālo fronti fašismā (!). Kovals liekulīgi apgalvo, ka censoties dzīvot tā, lai nebojātu šo pašauli, bet lai tā caur viņu kļūtu labāka, nekad nesakot, ka ebreju tauta Dieva priekšā esot izredzēta. Tomēr cītkārt rakstnieks arī neslēpj, ka latviešu valodā nerunā principa pēc. Esmu arī dzirdējusi, ka sarunā ar citiem žurnālistiem viņš ir teicis, ka mēs "kaut kādas Kultūras akadēmijas" studentes nedrīkstam dzemēt bērnus, jo tie visi būšot fa-

šisti. Interesanti, vai to viņš attiecinā uz visiem nacionāli noskaņotajiem latviešiem? Iespējams, jo arī citas tamīdzīgas nejedzības no viņa mutes ir dzirdētas. Nemaz negribu atkārtot! Tā izsakās cilvēks, kurš pats par saviem gara darbiem avīzēs klāre, ka viņa paša filozofija ir mīlestības un labestības filozofija. Vai tā būtu netaisnības "mīlestība" un velna "labestība"?

Taču interesantākais sākās tikai vēlāk. Gan krievu, gan latviešu presē rakstnieka kungs sākā žēloties un sūdzīties par pārciesto "psychologisko teroru". Pēc latviešu tautu apkaunojošās publikācijas jaunas sievietes vairākas dienas ik pa stundai viņam esot

"Mums nav ko slēpt, jo rīkojamies godīgi un taisnīgi, ar vienu vienīgu mērķi – atgūt patiesu Latvijas un latviešu tautas brīvību."

anonīmi zvanījušas un sūtījušas išziņas, latviešu valodā draudot izrēķināties (Veski Segodņa). Uzreiz jāsaka, ka kārtējo reizi Kovala izteiceni ir absolūti neadekvāti. Kāds tagad noteikti domā, ka varējām jau pievērt acis uz Kovala sakāpināti slimīgo vēlmi padzioties. Varbūt viņš sajuta, ka mūsu zvani iedragā vīrieša pašapziņu, liekot apšaubīt, ka viņš ir tik pieprasīts un "iemīlots". Tomēr ikviens

normāls, pieaudzis cilvēks atzīs, ka šajā situācijā lieti iedaras mūsu senču parunas: "Suns zina, ko ēdis!" un "Bālēm – lielas acis!" Varu pilnīgi droši un mierīgi apliecināt, ka Kovalam neviens nav ne draudējis, ne savu naudu tērējis regulāri zvanīdam. Latvijas Nacionālās frontes Strašēgās padomes loceklēm ir svarīgākas lietas, ar kurām nodarboties. Gribētos cerēt, ka arī Drošības policijas darbinieki, kuriem Kovals esot sūdzījies, būs tik prātīgi, ka sapratis šo nesamērojamību. Cītādi tiešām jāsāk domāt, ka valstī valda bērnudārs.

Es un mani domubiedri tik tiešām atsevišķas reizes telefoniski mēģināja sazināties ar Kovalu, lai pausītu sašutumu par nekrietnajiem apgalvojumiem un aicinātu viņu pamatoit savus apmeloju-

mus. Tomēr izrādās, ka savos izteikumus viņš spēj būt tikai bravūrīgs, bet ar to pamatošanu un argumentēšanu viņam tā pašvākā... Viņš nevis uzņēmās atbildību par saviem vārdiem, bet bailīgi *sviedost* klausuli. Tāpat viņš rīkojās arī tad, kad es viņam piezīvāju un stādījos priekšā. Tādēl man nekas cits neatlikā kā aizsūtīt išziņu uz Kovala mobilo telefona, kurā jautāju, kāpēc viņš tik loti bai-

dās runāt ar jaunu sievieti un uzņemties atbildību par saviem vārdiem? Atbildi tā arī neesmu saņēmusi.

Kovals savā intervijā ir aizskāris Aivaru Gardu gan kā cilvēku, gan kā savas tautas patriotu. Tagad viņam nepātī mūsu reakciju, tāpēc sūdzas Drošības policijā. Par šiem draudim neuztraucamies. Mēs jau esam pierādījās pie latviešu tautas nīdēju izdarībām. Sūtīto išziņu teksts, kurš Kovalam nav paticis, ir saglabāts telefona atmīnās. Turklat grūti iedomāties, ka kādam tiešām varētu ienākt prātā, ka es vai kāds cits no savā personīgā tāluļu sūtītu draudus. Mums nav ko slēpt, jo rīkojamies godīgi un taisnīgi, ar vienu vienīgu mērķi – atgūt patiesus Latvijas un latviešu tautas brīvību. Bet ko seit dara Leonīds Kovals?

Atliek secināt, ka Leonīdam Kovalam piemīt lielummānijs faktu izklāstā, – izsaku cēriņu, ka tā viņam neizpaužas arī rakstot grāmatas par holokaustu...

Maskas krīt, un mums – latvieši ir jāiemācās taisnīgi un drosmīgi reāgēt uz šādiem apmelojumiem un zākām, jāmācās nelokāmi aizstāvēt savu godu un jāpalīdz atdarīt acis tiem, kas vēl siltās migās snauduļo. Atmodas laikā dziedāja – sveši zābaki pa manu zemi staigā un manai zemei diktī sāp! ♦

DĪVAINĪBAS LATVIJAS BRUNOTAJOS SPĒKOS

INTERVIJA AR NBS ŠTĀBA ORKESTRA MŪZIKĀ RAMANTU JANSONU

Liga MUZIKANTE

26.jūnijā Rīgā Vidzemes rājona tiesā tika izskatīta nepārasta krimināllīeta. Tiesājām lomā ir nonācis Nacionālo Bruņoto Spēku štāba orkestra fagotists Ramants Jansons. Viņš tiek apsūdzēts pavēles nepildīšanā un patvalīgā prombūtnē. Šis process ir sācies jau kādu laiku iepriekš un turpināsies vismaz līdz septembrim, kad tiks pratīnāti sōbrīd neieradušies liecinieki. Esmu pārliecīnāta, ka atklāties arvien vairāk dīvainību un nesmukumu, kas notiek NBS iekšienē.

– Ramanta kungs, jūsu-prāt, kādēl izveidojās šāds konflikts?

– Jāsāk ar to, ka esmu dievītus. Līdz ar to man nav pieņemams, ja man uzspiež kādas citas reliģijas kultu. Relīģija ir cilvēka brīva izvēle, jo tikai iekšējais aicinājums var parādīt mums nepieciešamo ceļu pie Dieva. Vairāk nekā pirms gada Cīvēktiesību birojā bija sanāksme "Armija un reliģija", uz kuru tiku uzaicināts, lai izskaidrotu pašreizējo reliģisko situāciju armijā. Karavīrus dzen uz baznīcu pavēles formā: "Sōlos maršs, uz baznīcu!" Bet kāpēc man kā dievītum ir piešiedu kārtā jājet uz baznīci? Armijā dien dažādām ticībām piederīgie un nav pieļaujams, ka kādas pārstāvījū uzkundzējas. Katrā karavīra reliģiskā pārliecība ir jāciena, un katrs brīvajā laikā var apmeklēt savu baznīcu individuāli, nevis piespiedu kārtā, kā tas notiek pašreiz. Kāpēc mūsu orkestris katru gadu tiek iekļauts Dievmātes Debesbraukšanas svētkos? Tas ir pretrunā ar Satversmes 99.pantu, ka bazni-

ca ir atdalīta no valsts. Bet armijā virsnieku amatā ir kapelāns, kurš saņem algu par to, ka visiem sludina kristietību. Nereti kapelāns iesaista savas dievkalpojumos savas konfesijas karavīru ar komandiera rīkojumu. Lai to nodrošinātu, tāpēc dievkalpojumos nedrīkstam piedalīties formas tērpos. Mēs varam spēlēt atsevišķu koncertu baznīcā, bet kātoliitu rituālā piedalīties nav parreizi. Šos jautājumus es iztirzāju minētājā sanāksmē. Pēc šī mana uzskata paušanas sākās interesantas lietas. Divas nedēļas ar orķestri biju Beļģijā komandējumā. Dienā, kad atbraucu, man personīgi tika pasniegtā pavēle par komandējumu uz nenoteiktu laiku uz Liepāju. Nekas netika paskaidrots, vienkārši – pavēle.

– Vai arī pirms tam esat izjutis diskomfortu sakārā ar savu reliģisko pārliecību?

"Nereti kapelāns iesaista savas dievkalpojumos savas konfesijas karavīru ar komandiera rīkojumu. Lai to nodrošinātu, pārējiem viņu vietā nākas izpildīt darba vai dienesta norīkojumu ārpus kārtas."

– Jā, vismaz četri konflikti par to, ka esmu dievītis, ir bijuši jau agrāk. Vienreiz pat tika izdota pavēle izmest mani no orķestra. Pie Siguldas Mācību centra oficiāli ir izveidota "Kristiešu apvienība", bet dievīturiem šāda iepēja NBS struktūrā ir liegta. Toreiz es ierados pie komandiera Turlaja un vaicāju, kāpēc viņš ir izdevis pavēli mani atlaiš? Viņš man norāpēja: "Kas jums atļāva vadit

dievītu draudzi? Ar kādām tiesībām?" Tātad viņš to uzskatīja par iemeslu, lai izmestu no orķestra, no Brunotājiem Spēkiem. Tas likās kaut kas neenormāls, tāpēc panācām, ka šo pavēli atcēla. Desmit gados no mana dienesta sākuma vairākkārt šādā slēptā veidā esmu izjutis dažāda veida represijas pret mani.

– Pašreiz jūs tiekat tiesās par pavēles nepildīšanu. Kādi bija apstākļi, kas ievirzīja lietu šādā gultnē?

– Kā jau teicu, pagājušā gada maija beigās atgriezos no komandējuma Belgijā, uzreiz man pasniedza nākamo pavēli

"Mūsu orkestris ir valsts struktūra, tāpēc dievkalpojumos nedrīkstam piedalīties formas tērpos."

par komandējumu un paziņoja: "Ko sēsi, to plausi! Kas tev te nepatīk strādāt? Kāpēc raksti visādiem birojiem?" Tātad atklātā teikstā tika dots mājieni, ka pavēle par komandējumu uz nenoteiktu laiku uz citu pilsētu ir par to, ka esmu uzstājies cilvēktiesību birojā par reliģiskājiem jautājumiem arī pārējiem viņu vietā.

– Kuri bija šie pārmērēji?

– Tie bija vairāki cilvēki – štāba orķestra priekšnieks Viesturs Lazdiņš, arī armijas virskapelāns Locs. Baptists Locs piedalījās arī cīvēktiesību biroja sēdē. Toreiz tika lūgts viņam parūpēties, lai ar

mani neizrēķinās, ko viņš arī apsolīja. Bet notika pretējais. Šī pavēle bija vistirākā izrēķināšanās. Cīvēktiesību biroja vadītājs Olafs Brūvers arī to atzīst.

– Kas notika pēc tam?

– Es šo pavēli nevarēju izpildīt, jo, pirmkārt, nebija komandējuma nauda. Otrkārt, neviens nevarēja paskaidrot, kas man Liepājā būs jādara. Tātā krietiņi vēlāk noskaidrojās, ka esmu tūcītās tērpos. Mēs augstājumā par bundzinieku. Bet es esmu fagotists! Komandējuma ilgums netika noteikts, bija rakstīts – līdz nākamajam rīkojumam. Būtībā es biju šokā, jo

nezināju, kur nemēt naudu, kā līdz Liepājai aizkļūt, kas man jādara un kāpēc, vai jānem līdzi formas tērps, mans instruments utt. Tā kā neviens nespēja man atbildēt, es vienkārši aizgāju mājās. Interesanti atzīmēt, ka pavēle bija izdots 24.maijā, bet man iedota tikai 28.datumā, bet jau 29.maijā bija jābūt Liepājā. Nekādas iespējas sagatavoties un atjēgties.

– Vai Liepājā nebija bundzinieki?

– Liepājas bundzinieks tika atsūtīts pie mums.

– Vai jūs mēģinājāt aizstāvēties?

– Uzreiz sapratu, ka ar mani izrēķinās. Biju satrikts par šo rupjumu. Es griezot Aizsardzības ministrijā pie generālinspektora Jāņa Bašķera, arī pretizlūkošanas dienestā pēc padoma. Rakstīju arī prezidentei kā Brunotā Spēku virspavēlnieci. Taču neviens neizrādīja nekādu interesi. Prezidente tikai izteica nožēlu, ka neesmu pavēli izpildījis.

► 8. lpp.

OKUPANTU PRESĒ

Vita NIKITINA

Veski Segodņa

17.06. 2002. **Bites savāks medu rudenī** – ar šādu virsrakstu atspoguļots pārskats pār 15. jūnijā notikušo partijas PCTVL pirmo apvienoto konferenci, kas norisinājās mūzikas klubā "Vernisāža".

"Kreiso mērķis – izveidot nacionālās glābšanas valdību. Arī galvenās triecīnas nostādnes ir palikušas iepriekšējās – pilsonību visiem, krievu valodu kā otru valstu valodu, izveidot sociālo ekonomiku un ieviest kārtību valstī!" Lai īste-notu savus mērķus, kreisajiem ir piepulcējies barīnš "jaunesaucamo generāļu J.Jurkāna armijā", tādi kā, Dainis Tur-lais, Aivars Datavs, Sergejs Hristoļubovs u.c. Savu palīdzību piedāvājusi sniegt arī Daugavpils pilsētas partija ar bijušo Daugavpils mēru A. Vidauski priekšgalā.

PCTVL noauca tās atšķirības, kas šķir nepilsonus un pilsonus vienlīdzīgās sociālā ekonomiskajās tiesībās, lika priekšā automātiski piešķirt pilsonību visiem, kas dzimuši Latvijā, kā arī to laulātajiem draugiem, panākt nepilsonu piedalīšanos pašvaldību vēlēšanās. M. Mitrofanovs ar gandariju secināja: "Mums visiem ir paveicies, ka tādas PCTVL izveidošana ir novirzījusi valstī uz integrācijas pusī, jo gadus 5 – 6 atpakaļ likās, ka pilnībā iespējams ir attīstības vardarbīgais variants." Kā draudu krievvalodīgajiem viņš sarez "lēnu un pakāpenisku izglītošanās iespēju dzimtajā – krievu valodā likvidēšanu." J. Pliners tāpēc piedāvāja "vienu reizi par visām reizēm aizvērt 2004.gada problēmu" un "panākt izglītošanās iespējas krievu valodā līdz pat doktorantūrai." 18.06.2002.

Lūk, arī atskanās rubriķā *Apvainotie* par jauniešu apvie-nības "Visu Latvijai!" rikoto piketu pie Krievijas vēstniecības ēkas okupācijas dienā 17. jūnijā, kurās atspoguļo žurnālists Igors Meidens zem virsrakstu **Apkauñojs gājiens uz Krievijas vēstniecību**: "Vakar vakarā no Brīvības pie-minekļa virzījās savāda procesija, kurā piedalījās aizdomīgi pusaudži no nacionāli radikālās organizācijas *Visu Latvijai* un vienmēr apvainotie, turklāt absolūti neizglītotie latviešu pensionāri. Visi zosu gājiens virzījās uz Krievijas vēstniecības pusī, lai nostātos pie tās sienām un pateiku, ka Latvija tomēr bija okupēta. Jāsaka, nacionāli kārtējo reizi nošāva greizi: vēstniecība šādā dienā nestrādā, un kuram gan solīdam diplomātam gribētos tikties ar nenosvērtiem lau-dim. Visbeidzot policija norūpējušos aizdzina tālāk no Krievijas teritorijas – uz Kongresu nama pusī, kur radikāli ar saviem nožēlojamiem plakātiem nostājās."

"Čas"

17.06.2002. Arī šajā avīzē ir dots pārskats pār partijas PCTVL konferenci "Vernisāža". Vērts atzīmēt Krievijas domnieka Dmitrija Rogozina novērtējumu: "Kādas ir šīs "bites"? Draudzīgas, organizētās, čaklas (strādā arī sestdienās). Noderīgas un nebaudīs no tiem, kas izposta viņu māju. "Bites" gaida, kad sāksies medus periods Krievijas un Latvijas attiec

LNF VĒSTULE ANO GENERĀLSEKRETĀRAM KOFI ANNANAM

Augsti godātais generālsekretāra kungs!

2001.gada beigās Latvijā notika apgāda "Vieda" organizēts konkursss, kura mērķis bija izstrādāt likumprojektu "Par Latvijas dekolonizāciju" un papildinājumu Krimināllikumā – pantu "Par atteikšanos no Latvijas dekolonizācijas". Veselam saprātam tas nav aptverams, bet Latvija vēl joprojām nav deokupēta un dekolonizēta, jo Krievija nav atdevusi Latvijai nolaupti Abrenes aprīņķi un no Latvijas nav aizbraukusi apmēram viens miljons 1940. – līdz 1991.gadā šeit nelikumi tieplūdināto civilokupantu. Tātad pēc būtības Latvija ir okupēta un kolonizēta valsts. Šie svešas valsts okupanti uzgūlušies 1,3 miljonus lielās latviešu tautas pleciem kā nepanesama nasta, izspiežot latviešus no likumīgās garīgās un fiziskās dzīves telpas. Saimniektautas, latviešu, cilvēktiesības tiek pārkāptas uz katru soļa – par labu okupantu "cilvēktiesībām".

Šī necilvēcīgā piešanās ar latviešu tautu turpinās jau šajā, trešajā gadu tūkstotī ar Latvijas Saeimas, Valsts prezidentes un valdības aktīvu atbalstu. Tas ir aukstais genocīds pret latviešu tautu un būtībā Latvijas valsts politika, kuru aktīvi atbalsta Eiropas Savienība un valsts, kurās ir vainojamas par Latvijas okupāciju 1940.gadā un pārdošanu verdzībā Padomju Savienībai Teherānas, Jaltas un Potsdamas konferencēs: Krievija (PSRS mantiniece), Vācija, ASV un Lielbritānija. Tas notiek arī ar ANO klusu

atbalstu, kaut gan visas starptautisko likumu normas un dažādu pasaules organizāciju pieņemti dokumenti liecina par Latvijas dekolonizācijas nepieciešamību.

*1983.gadā Eiropas Parlaments ar milzīgu balsu vairākumu atsevišķā rezolūcijā par Baltijas valstīm atzina, ka tās ir okupētas, kolonizētas, rusificētas. Norādot, ka 1940.gadā saskāra ar Molotova – Rībentropa paktu ir notikusi savulaik

"ŠĪ NECILVĒCĪGĀ APIEŠANĀS AR LATVIEŠU TAUTU TURPINĀS JAU ŠAJĀ, TREŠAJĀ GADU TŪKSTOTĪ AR LATVIJAS SAEIMAS, VALSTS PREZIDENTES UN VALDĪBAS AKTĪVU ATBALSTU."

neatkarīgo un neitrālo valstu – Latvijas, Lietuvas un Igaunijas – okupācija un ka šī okupācija vēl joprojām turpinās, "parlamenta politiskā apakškomisija izvirza priekšlikumu Baltijas valstu jautājumu nodot ANO Dekolonizācijas apakškomitejai [...] Sevišķa uzmanība jāpievērš padomju mēģinājumiem ilgākā laiku posmā izdzēst Baltijas tautu nacionālo identitāti, sistemātiski pārkrievot tās, lai tādējādi nodrošinātu šo valstu piederību Krievijai. Šādu politiku neapsaubāmi var nosaukt par auksto genocīdu." Ar nepārprotamu skaidribu dažādo frakciju pārstāvji šo valstu pārkrievōšanu kvalificēja kā kolonialismu. "Krievija līdz šim brīdim noraida pašnoteikšanās tiesības saņām kolonījām [...] PSRS režīms, kuru trijām Baltijas valstīm ir uzspiedušas Hitlera – Stalīna pakta sekas [...] ietver kolonialisma jēdzienu [...] ar pilnām tiesībām var runāt par pakāpenisku, plānotu auksto genocīdu, kas ir absolūtā pretrunā ar ANO

brutāla koloniāla iznīdēšanas politika, sistemātiski veicot rusifikāciju." 1987.gadā Eiropas Parlaments ar rezolūciju nr.872 no jauna apstiprināja jau 1983.gadā pausto patiesību, norādot uz latviešu taučiņu draudošo asimilāciju un nacionālās identitātes zaudēšanu krievu masveida imigrācijas rezultātā.

1965.gada 21.jūnijā ASV Pārstāvju palāta vienbalsīgi ar visu klātesošo 298 deputātu balsīm pieņēma rezolūciju, kuru 1966.gada 22.oktobrī tikpat lielā vienprātībā apstiprināja ASV Senāts: "Padomju Savienības valdība, īstenojot deportācijas un cilvēku pārvietošanas programmu, turpina savus centienus izmainīt Baltijas valstu iedzīvotāju etnisko sastāvu." ANO Generālā Asambleja 1967.gadā 19.decembrijā un atkārtoti 1977.gadā ir pieņēmusi rezolūcijas, kurās nosodīta apzināta etniskās struktūras maiņa citu, svešzemnieku varai pakļautajās teritorijās.*

Latvijas Nacionālā fronte ir sabiedriska organizācija, kas

par savu galveno uzdevumu uzskata Latvijas dekolonizāciju un pasludinājusi 2002.gadu par Latvijas dekolonizācijas pirmo gadu.

Latvijas Nacionālā fronte, kurai ir liels atbalsts latviešu tautā, aicina uzskatīt šo vēstuli par oficiālu dokumentu, kas lautu ANO Dekolonizācijas apakškomitejai sākt sarunas ar Latvijas valdību, Krieviju, ASV, Vāciju un Lielbritāniju par Latvijas mierīgību dekolonizāciju, neraugoties uz to, ka Latvijas valdība pati to neierosina.

2001.gadā Eiropas Komisijas komisāram paplašināšanās jautājumos Ginteram Ferhoigenam tika ieņemta Latvijas Saeimas deputāta Jāņa Lejas, Līgas Muzikantes, Ilzes Liepas, Līgas Krieviņas, Lienes Apines un Aivara Gardas parakstīta vēstule, kurā uz starptautisku dokumentu un elementāra taisnīguma principa pamata tiek pieprasīta pilnīga Latvijas deokupācija un dekolonizācija.

Šīs vēstules kopijas tiks nosūtītas Krievijas presidentam Vladimiram Putinam, ASV prezidentam Džordžam Bušam, Eiropas Savienības Komisijas prezidentam Romāno Prodi, Eiropas valstu vēstniekiem Latvijā.

Lai Dievs Jums palīdz, Kofi Annana kungs, piepildīt latviešu un visu pasaules tautu un valstu viscildenākos cennienu!

Cienā
LNF priekšsēdētājs
Aivars GARDA

jos darbos spēs atrast atbildes uz jautājumiem, kuri ir nodarbinājuši daudzus zinātākās prātus. Kādreiz šis mūžīgās Patiesības tika atklātas tikai Iesvaiditajiem. Bet tagad tuvojas Jaunais Laikmets, kurā atklāsies arvien vairāk brīnišķīgu noslēpumu par kosmogoniju, teogoniju, Pasaulēs evolūciju un mums pašiem.

Nikolajs Uranovs ir Jaunā Laikmeta Mācības – Dzīvās Ētikas sekotājs. Šis cēlās, patiesās un sirdsgudrās idejas ir lasāmas viņa darbos. Dzīvās Ētikas Mācības sekotāja pamatiezīmes ir nesatricināma uzticība Augstākajiem Dievišķajiem Spēkiem, cīņa par taisnību, varonību un pašaizlīdzību.

"Ir labi dzīvot tā, it kā tu būtu paraugs citiem. Ir labi, ja tu rīkojies tā, it kā šai brīdī tev būtu pievērsti ne tikai miljoni laikabiedru skatienu, bet arī nākamo paaudžu skatiens. Lai pseidokautrīgums tam neklūst par kavēklī. Kas ies tādu ceļu, ja arī līdz šim nav bijis par paraugu, noteikti par tādu kļūs. Bet pat arī tad, ja kļūt par paraugu nav izdevies, lēmums dzīvot tā un radīt nākamās cilvēces acu priekšā neiedomājamo cels to, kas šādu lēmumu pieņemis." ("Meklējumu Pērles") Par to, kā veidot sevi atbilstoši augstākajiem kritērijiem, lasiet un meklējet šajā grāmatā.

Nikolajs Uranovs
MEKLĒJUMU
PĒRLES

"Lai strādātu Vispārības Labā, nav jāgaida labvēlīgi apstākļi. Visi Vispārības Labā strādājošie vienmēr ir darbojušies visgrūtākajos, vissmagākajos apstāklos, un tieši tas viņos iededzis īpašu varoņdarba liesmu un palielinājis viņu sasnieguma vērtību." Tā raksta Nikolajs Uranovs. Grāmata "Meklējumu Pērles" apkopo dīļas atziņas par cilvēka pilnīgošanos, par dzīves jēgu, par Visuma uzbūvi. Vērīgs un gudrs meklētājs šā-

OKUPANTU PRESĒ

◀ 5. lpp.

"kad gados vecie esesieši liek ziedus pie Brīvības pieminekļa un kad viņus sveic kā cīnītājus par Latvijas neatkarību. Jo tad, kad cilvēki nopietni ir pārliecīti par to, ka brīvību var aizstāvēt hitleriskās armijas rindās, izpostot Ļeņingrādu un ciematīpus pie Velikije Luki, tas nozīmē vienu – šie ļaudis sirgst ar nopietnu tikumības trūkumu." Šāda "gara tumsiba" esot "vēl briesmīgāka par noslēpuma inajiem terora aktemi, Aivara Gardas darbību un aicinājumu nodot tiesai avīzes raksta autoru". Bet vislielākā nelaime esot, ka "latvieši vidē ir pārāk plaši izplatīta nacionālā ideoloģija," jo "vairākas dogmas, kas pilnībā nav pieņemamas civilizētai sabiedrībai, ir dziļi iekaltas to cilvēku smadzenēs, kas sevi uzskata par īsteniem demokrātiem." Par nacisma izpaušmi Gilmans uzskata arī latviešu vēlmi runāt savā valodā. Šai sakarā pamatīgu plauku saņem latviešu preses žurnālisti: šaubām par profesionālītātēm tiek pieskaitīta arī pārliecība, ka "tieši viņi ir šīs valsts saimnieki, ka valodas jāmācās tikai cittauteišiem". "Tā vēl būtu tikai pusbēda, ja šāda nepiedienīga pašpārliecītā būtu tikai rakstošajiem brāļiem." Gilmans vēlas ieviest skaidrību arī dažu terminu lietošanā: "Nespēlēsimies ar vārdiem un neteiksim, ka pastāv noziedzīgais nacisms, kam nav nekā kopīga ar cēlo nacionālismu. Sis parādības ir no viena lauciņa." Tālāk viņš cenšas spēlēt uz jūtām, minot, ka nacisti nav žēlojuši pat bērnus. "Bet Latvijā, 1998.gadā, 46% iedzīvotāju nobalsoja pret pilsonības piešķiršanu bērniem, kuru vienīgā vaina ir tā, ka viņu senči 1940.gadā dzīvoja nepareizā vietā. Protams, atņemt bērnām dzīvību un tiesības uz pilsonību, ir dažāda mēroga noziegumi. Taču arī par zagli mēs saucam gan to, kurš svešā dārzā nozadzis ābolu, piesavinājies miljonu, vai apzog garāmgājējus, kaut gan kriminālkodeksā tie klasificēti kā dažāda smaguma pakāpes noziegumi. Pirmai pat nevar nosaukt par noziegumu – tikai tāds sīks pārkāpumiņš. Tā sanāk, ka, raugoties no Latvijas stingrās tiesu sistēmas pusēs, nav par ko sodit. Taču no tīkumiskā viedokļa situācija ir skaidra, ja 46% vēlētāju ir gatavi nolemt beztiesiskumam mazus bērnus." Novērtējot šodienas situāciju valstī, kreisi noskaņotais deputāts spriež: "Šodien lielākās sabiedrības daļas nacionālā domāšana tiešus draudus nerada. Mūsu Rietumu un Austrumu kaimiņi neļaus Latvijai pārlieku novirzīties no vispārpieņemtajām normām. Situācija nav no patīkamākajām: valsts kā nesaprātīgs akcelerāts absolūti nav spējīga dzīvot bez vecāko uzraudzības."♦

Latvieši, mūsu pieņākums ir kategoriski norādīt kaimiņos dzīvojošajiem, pazīstamajiem un arī nepazīstamajiem okupantiem, lai viņi brauc mājās! Iedodiet viņiem šo adresi, kur saņemt pāldzību pārceļošanai uz etnisko dzimteni! Nelieliet viņus mierā līdz brīdim, kamēr viņi jau dzīvo Kalugā vai citur, tikai ne Latvija!

Sīkāku informāciju par iespēju aizbraukt var iegūt pie Latvijā dzīvojošo Krievijas pilsonu biedrības priekšsēdētāja Jurija Uļjanova. Adrese Rīgā:

"Kriev Nams"
("Ruskijs Dom")
Tallinas ielā 97,
pirmdienās
no 18:00 līdz 19:00
un sestdienās
no 12:00 līdz 14:00.

Talrunis informācijai
6595294
E-pasts: uljanovj@delfi.lv

LNF VĒSTULE EIROPAS KOMISIJAS PREZIDENTAM ROMANO PRODI

Augsti godātais prezidenta kungs!

2001.gada 20.jūlijā Eiropas Komisijas komisāram paplašināšanās jautājumos Ginteram Ferhoigenam tika ieņemta Latvijas Saeimas deputāta Jāņa Lejas, Līgas Muzikantes, Ilzes Liepas, Līgas Krieviņas, Lienes Apines un Aivara Gardas parakstīta vēstule, kurā uz starptautisku dokumentu un elementāra taisnīguma principa pamata tiek pieprasīta pilnīga Latvijas deokupācija un dekolonizācija.

Nemot vērā iepriekšminēto, kā arī to, ka Eiropas Parlamenta rezolūcija "Par vienlīdzīgām tiesībām homoseksuālistiem un lesbietēm Eiropas Kopienā (A3-0028/94)" un citas, pieprasīta no kandidātvalstīm atzīt pretdabiskās nemormālās homoseksuālās attiecības, homoseksuālistu "laulības", bērnu adopciiju šādas "gimenēs" par normālu lietu un ar valsts likumdošanu šīs pretīgās parādības atļaut, Latvijas Nacionālā fronte un to atbalstošā liela latviešu tautas daļa uzskata, ka Eiropas Savienība nav tā cienīga, lai normāla sevi cienoša tauta un valsts, kāda ir Latvija, tājā vēlētos iestāties.

Neiestāšanās Eiropas Savienībā pasākīs latviešu tautu no morālās, tikuiskās un cīta veida degradācijas.

Latvijā saskāra ar Satversmes 2.pantu Latvijas valsts suverēnā vara pieder Latvijas tautai, tas ir, saimniektautai latviešiem, libešiem un citu tautību pavalstniekiem, kuri par tādiem ir bijuši līdz Latvijas okupācijai, tas ir, līdz 1940.gada 16.jūnijam ieskaitot, un to pēcnācējiem. Latvi-

jas valsts vadītāji, kuri ved saunas par iestāšanos Eiropas Savienībā, dara to bez Latvijas pavalstnieku mandāta, jo nav noticis referendums. Eiropas Savienība līdz ar vienotas valūtas euro ieviešanu veidojas par vienotu valstisku veidojumu. Latvijas Republikas Krimināllikuma 82.pants (2): "Par organizatorisku darbību, kas vērsta uz Latvijas Republikas valstiskās neatkarības likvidēšanu nolūkā iekļaut Latviju vienotā valstiskā veidojumā ar kādu citu valsti vai likvidēt citādā veidā" paredz sodu ar brīvības atņemšanu līdz sešiem gadiem. Tas ir kvalificēts kā smags noziegums, jo Latvijas iestāšanās Eiropas Savienībā ar vienotu valūtu euro, un vienā no galvenajiem Latvijas valstiskās neatkarības atribūtiem – naudas vienības lata likvidēšana, automātiski nozīmē Latvijas neatkarības zaudešanu. Līdz ar to Latvijas Satversme neparedz, bet Krimināllikums aizliez tautas nobaldošanu par stāšanos vienotā valstiskā veidojumā, kāda ir Eiropas Savienība.

Latvijas Nacionālā fronte aicina Eiropas Komisiju pārtraukt nelikumīgās sarunas par Latvijas iestāšanos Eiropas Savienībā līdz tam brīdim, kamēr Latvija nebūs pilnīgi deokupēta un dekolonizēta ar Eiropas Savienības aktīvu atbalstu.

* Originālajā vēstulē, kas tika nosūtīta Romano Prodi, ir citētas starptautiskās rezolūcijas. Šo rezolūciju tekstu lasiet vēstulē Kofi Annanam.*

“IZDEVĪGĀ” NABADZĪBA

Reinholds VONDA

Zināms, ka gandrīz puse no visiem latviešiem dzīvo laukos. Vērojot katastrofālos zemnieku dzīves apstākļus, jāsecina, ka lauku nomērēšana ir viens no specīgākajiem un bīstamākajiem latviešu tautas iznīcināšanas ieročiem. Netaisnība un pazemojums ir acīmredzams. Ir nelieši, kuri iedzīvojas no tautas turēšanas nabadzībā. Tomēr jāatrod veids, kā pretoties mūsu apkārpējiem. Neatlaidīgā cīņā par sen gaidito tautas veseligu attīstību, par patiesu brīvību un pārtīcību ir jāiesaistās mums pašiem, jo neviens cits mums šīs ilgas nepiepildīs.

Ekonomistu un sociologu jaunākajā pētījumā, kas sagatavots ar ANO attīstības programmas, Pasaules bankas, Starptautiskās darba organizācijas un Norvēģijas valdības atbalstu, iesaistot Centrālo statistikas pārvaldi un Zinātnu akadēmijas Filozofijas un socioloģijas institūtu, secināts, ka nabadzības līmenis Latvijas laukos un mazpilsētās pēdējo triju gadu laikā palielinājies trīs reizes. Latvijas lauku rājones gandrīz trīs ceturtdaļas jeb 75% iedzīvotājū dzīvo zem krīzes iztikas minimuma (55,7 lati). Nereti pensionāri ir “bagātāki” par pārējiem. Nabadzība laukos, it īpaši trūcīgajiem, ierobežo iespējas izglītības iegūšanā un darba atrāšanā. Ceturtajai daļai jauniešu vecumā no 18 līdz 24 gadiem ir tikai pamatzglītība. Bez labas izglītības notiek nabadzības atrašošana. To uzsver ANAP (ANO attīstības programma) projektu vadītāja Inita Paulaviča. Nabadzība nav tikai pārtīkas un laba apģērba, bet arī līdzdalības iespēju trūkums sabiedriskajos procesos. Tas piespiez cilvēku izolēties. Nabadzība negatīvi ietekmē arī spēju aizstātēs, jo trūcīgajiem reti izdodas panākt savu tiesību aizstāvību tiesā un pārsūdzēt sev nelabvēlu sprīdemumu. ANAP mudina valsts pārvaldes iestādes padarīt atklātāku lēmumu pieņemšanas procesu. ANO attīstības programmas apmaksātajā un Latvijas ekspertu sagatavotajā speciālajā izdevumā “Latvija. Pārskats par tautas attīstību” ir minēta nabadzība saistībā ar korupciju kā pati galvenā lauku problēma.

Lai atrisinātu laukos samilzušās problēmas, pirmkārt, ir nepieciešamas valsts dotācijas; otrkārt, vajadzīga arī pašu laucinieku uzņēmība. Valstij jānodrošina vide, dodot iespēju lauciniekim attīstīties. Latvijas attīstība var būt pozitīva tikai tad, ja valsts racionāli izmanto savu lomu un paši individu aktivizēsies, kļūstot uzņēmīgāki.

Pārskata autori nobeigumā sniedz daudzus lietderīgus ieteikumus turpmākajai Latvijas attīstībai. Gan centrālās, gan vietējās varas līmenī ir jāpanāk laba un efektīva pārvaldība. Lai to veiktu, jāievēro vairāki principi:

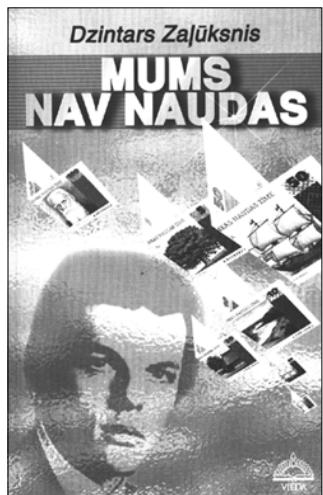
1. Jebkura politiska izvēle jāveic atbildīgi, tiecoties pēc maksimāla labuma visai sabiedrībai;

2. Valsts un pašvaldību iestādēm precīzi un godīgi jārīkojas ar publiskiem resursiem un publiskiem izdevumiem;

3. Politikiem un ierēdjiem par savu rīcību jātiksaiņāt iedzīvotājiem un jāizveido institucionālē mehānismi, kā šī atskaitīšanās sniedzama un kā iedzīvotāji var prasīt atbildību no politikiem, valsts un pašvaldības iestādēm;

4. Pārvaldībai jābūt caurerdzamai, proti, informācijai par valsts un pašvaldību iestāžu un citu publisku organizāciju lēmumiem un darbību jābūt brīvi pieejamai iedzīvotājiem.

Mums zemniekiem Latgalē, Daugavpils un Ludzas rajonā, radies secinājums, ka valsts ierēdniecību visos līmenos, visās tiesību sargājošajā institūcijās ir pārnēmīsi korupcija. Tā demoralizē sabiedrību, mērķtiecīgi kavē gan tautsaimniecības, gan kultūras attīstību un ir viens no iedzīvotāju vairākuma nabadzības pamatceloniem. Korupcijas bīstamība visvairāk parādās tad, kad dažādu institūciju amatpersonas organizēti sadarbojas, bet šo saikņu atklāšanās tiek kavēta. Korupcija ir kā indīga, smacējoša gāze, kā sapuvis tilta balsts, kurš apdraud ne vien sabiedrības attīstību un drošību, bet pat tautas dzīvību. Ir gana lauts pašlabuma meklētājiem izmantot mūsu tautu un valsti!♦

Dzintars Zaļūksnis
MUMS NAV NAUDAS

Grāmatas autors aplūko notikumus Latvijā 20. un 21. gadā simta mijā it kā no nākotnes skata punkta uz pagātni. Centrālais varons – Latvijas Bankas prezidents Einars Repše. Raugoties uz pagātni, atklājas daudzas amīzantas detaļas. Latvijas Banka ir apbrīnojami labi noregulēts mehānisms, kura radītājū deklarētie, tau-

KAS BŪS TĀLĀK?

Pagājušo vasaru Rīgas bīševikiem pieminekli caram Pēterim I uzceļt neizdevās – ne Brīvības pieminekļa vietā, kā to maskaviešiem esot apsolījis J.Jurkāns, ne arī kur ceturā Rīgas centrā. Pārāk liela bija sabiedrības protestība. Neticami, bet nupat jūnijā, ignorējot sabiedrības, tājā skaitā daudzu ievērojamu intēlīgences pārstāvu iebildumus, pilsētas atīstības komiteja “atbalstījusi” Rīgas pieminekļu padomes lēmumu par krievu feldmaršala Barklaja de Tolli skulptūras “eksponēšanu” Eksplanādē uz pusgadu – sākot no 1.jūlijā līdz 1.janvārim. Iedzīvotāji varēsot šīni laikā lemt, vai mums šāds piemineklis ir vajadzīgs, un savas atsauksmes atstāt kaut kādā grāmatā. Patiesībā mums ir darišana ar neķītru blēdi – ar mēģinājumu, ja nu ne Pēteri I, tad citu, mazāk odiņu imperijas un mūsu apspiestības simbolu iedabūt Rīgas centrā. Ja nu ne pa parādes, tad katrā ziņā pa kēķa durvīm. Patiesībā iedzīvotājiem nemaz nebūs iespēju “lemt” par to, vai mums šāds piemineklis ir vajadzīgs. No bronzas atīstojošām piemineklīm kā tika slavēts un cildināts.

Un pēc tam? Pēc tam jau varēs pāriet uz Leņina, Stalīna, Kirova un citu jau pavāstāmību. Pārāk lieli postamentā, un iedzīvotājiem būs iespējams “lemt” vienīgi par tā nojaukšanu. Pēc šīs apkaunojotās intrīgas autoru domām to būs daudz grūtāk izdarīt, un maršals paliks uz visiem laikiem.

Un tālāk? Visu šo simbolu atjaunošana Rīgā un pēc tam arī provincē pēc Krievijas vai Baltkrievijas parauga būs liels morāls trieciens neatkarīgajai Latvijas valstij un spāliens uz latviešu tautu. Protams, arī solis uz jaunu okupāciju.

Uz tālāk? Esmu dzirdējis, ka latvieši esot kaujami kā aitas – respektīvi – viņus viegli piekukulot, šantažēt un višādi citādi ieteikt. Viņiem nemaz neesot muguraula. Jāsaka gan, ka visi latvieši to mārī nav vienādi. Un ne jau viss bolševikiem izdosies, kā viņi to plāno. Bet tiešām – Rīgas domes ierēdņi bez ierēdņi bez ierūnām pilda bolševiku rīkojumus, loka ceļus Gomberga kunga naudas maka priekšā, par viņa naudu brauc “komandējumos” utt. Ar ko beigties bolševiku patvaļa Rīgas domē?

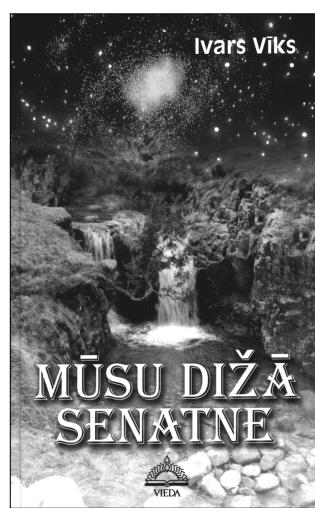
Rīgas morāli politiskās sejas veidošana ir jautājums, kas attiecas ne tikai uz Rīgas,

rāciju, kuru nojaukšana esot bijusi šausmīga kļūda. Visi šie pieminekli, ieskaitot sarkanu zvaigzni bijušā kolhoznieka nama tornī galā, protams, esot “kultūras pieminekli”, “pagātnes liecinieki” utt.

Un tālāk? Visu šo simbolu atjaunošana Rīgā un pēc tam arī provincē pēc Krievijas vai Baltkrievijas parauga būs liels morāls trieciens neatkarīgajai Latvijas valstij un spāliens uz latviešu tautu. Protams, arī solis uz jaunu okupāciju.

Jautājumu par šeit piemētājiem un arī daudziem ciemokupācijas laiku propagandas rakstura pieminekļiem varētu atrisināt pēc liecīviesu parauga. Pārdaugavā bijušajā Uzvaras laukumā varētu ierīkot parku un tur uzstādīt visus šos “pagātnes liecinieku” skaitā vēl saglabājušos leņinekļus, stalinekļus, visādus tankus, lielgabalus, Pirmā pasaules kara laiku “koka Frici” utt. Tas būtu mūsu skolnieku, nākošo audžu interesēs. Tas būtu arī interesants un pievilcīgs tūrisma objekts, kuru Rīgā nemaz nav tik daudz.

R.ĒRGLIS

Ivars Viķs
MŪSU DIŽĀ
SENATNE

Par Latvijas senvēsturi jau iznākušas vairākas grāmatas, bet tās apiet pašas galvenas ziņas par mūsu senatnei. Apgādā “Vieda” izdotās grāmatas autors Ivars Viķs pārvērtējis līdzīnējos uzskatus par mūsu zemi un tautas vēsturi. Viņš atklāj, ka mūsu senči ne tikai dzīvojuši šajā zemē pirms pēdējā ledus laikmeta, bet tiem bijušas izcīlas zināšanas, kas daudzās jomās pārsniez mūsdienu zinātnes saņiegumus. Vēl arvien lielu da-

ļu no viņu zināšanām mēs ne-spējam saprast, tāpat kā ne-spējam atkārtot viņu darbus.

Grāmatas pamatā ir mūsu zemes seno svētvielu un garantu izpētē gūtie fakti, kā arī objektu vērtējumus un mērījumus rastie skaitli un veiktie ap-rēķini. Ņemot par pamatu latvju garmantas, citu tautu mītus un seno autoru darbus, autors parāda, ka izveidojās bū-tiski jauns un no līdzīnējam versijām atšķirīgs priekšstāts par mūsu dižo senatni.

Ivara Viķa grāmatas “Mūsu dižā senatne”, mērķis ir sniegt tās ziņas par mūsu dižo senatni, kuras nedrīkst nezināt.

SAVIENĪBA-1, ko vada Nikolajs Gromovs, palīdz repatriantiem iekārtoties Krievijā.

Adrese:

Rīga,
Artilerijas ielā
65a - 301
tel. 7313746;
mob. 6540145
Pēterburgā:
+7 812 9205300

ĀIVAINĪBAS LATVIJAS BRUNĀTOJOS SPĒKOS

◀ 5. lpp.

- Kas ierosināja krimi-nāllietu pret jums?

– Neizpildot pavēli, aizejot mājās, mana rīcība tika vērtēta kā patvalīga prombūtne. Tam es piekrītu. Kad biju nomierinājus un ierados, lai atrisinātu šo situāciju, devos pie Brunoto Spēku pavēlnieka pulkveža Raimonda Graubesa. Viņš man sacīja, ka izrēķināšanās nebūs. Tomēr militārpolicija gribēja mani arestēt jau pie Graubesa kabineta durvīm. Graube šo procesu apturēja. Bet nākamajā dienā štāba bataljona komandieris Gvido Ivanovs, kuram pieteicos par atgriešanos, bija ļoti negatīvi noskaņots. Viņš mani nosūtīja uz virssardzi, no kurā mani pēc tam atbrīvoja Graube, pildot savu solījumu. Štāba bataljona komandieris sadusmojās un paziņoja, ka darīs visu, lai es vairs orķestri nepaliktu. Pusgadu es orķestri biju, taču spēlēt man nelāva. Pēc tam mani izsauca Militārās policijas priekšnieks Buss un piedāvāja kaut kā šo visu lietu pabeigt, norādot, ka orķestri mani negrib, priekšniecība ir noskaņota negatīvi, no augšas tiek izdarīta spiediens, lai šo lietu atrisina. Viņš ieteica uzrakstīt atlūgumu. Es teicu, ka mums ir tiesiska valsts, lai tiesa noskaidro, kurš ir vains. Tālāk!

- Vai arī jūsu nacionālā stāja kādam nepatik?

– Jā. Daudziem ir vienalga, kas notiek ar Latviju, latviešu tautu, bet man nav vienalga. Es esmu patriots. Es eju ar paceltu galvu un nelokos. Tas nepatik. Bet es gribu, lai Latvija beidzot izraujas no tā purva, kurā tālāk vairs nav kur iet!♦

prokuratūrā, prokurore man uzrakstīja apsūdzību un virzīja lietu uz tiesu. Starp citu es esmu šī orķestra, no kura mani taisījās atlaist, dibinātājs. Tas notika 1991.gada decembrī. Šo desmit gadu laikā visu laiku es tiku pazemināts amatā. Ministrijā strādājošais orķestru dienesta priekšnieks Dainis Vuškāns TV pārraide “Tādi esam” atlāvās publiski paziņoja, ka es fagotu nemaz nespēlēju, tīkai izliekos. Šīs cilvēks bija arī tas, kurš sastādīja jau minēto pavēli par komandējumu. Sakiet vai profesionālis var sūtīt fagotistu komandējumā par bundzinieku? Vai viņš neatšķir šos instrumentus? Vai Liepājas Jūras spēku orķestris ir kāds pašdarbības kolektīvs, uz kurū Vuškāns var aizsūtīt fagotistu spēlēt bungas? Aizvietot es varu, bet es neesmu profesionāls bundzinieks, bet gan profesionāls fagotists. Acīmredzot, Vuškānam nav pietiekami atstātīta uztvere, lai to saprastu.

- Vai arī jūsu nacionālā stāja kādam nepatik?

– Jā. Daudziem ir vienalga, kas notiek ar Latviju, latviešu tautu, bet man nav vienalga. Es esmu patriots. Es eju ar paceltu galvu un nelokos. Tas nepatik. Bet es gribu, lai Latvija beidzot izraujas no tā purva, kurā tālāk vairs nav kur iet!♦

NO CILVĒKTIESĪBU BIROJA VADĪTĀJA OLAFA BRŪVERA VĒSTULES PROKUOREI ČERNILI NAS KUNDZEI

„(...) Š.g. 24.aprīlī Valsts cilvēktiesību birojā tika rīkota sanāksme, lai noskaidrotu apstākļus un vispusīgi izskatītu s/o “Tēvzemes aizstāvju bari-kādes” (TAB) iesniegumu Birojam par reliģijas brīvību un baznīcas šķirtību no valsts Latvijas armijā. Šajā sanāksmē piedalījās gan Biroja, gan TAB pārstāvji, gan NBS virskapēlāns, gan NBS štāba orķestra mūzikis seržants Ramants Jansons.

Šajā sanāksmē tika diskutēts par kapelāna dienesta lietderību, reliģijas brīvības realizāciju u.tml. jautāju-mi. R.Jansona viedoklis nereti atšķīrās no NBS pārstāvia nostājas, taču diskusijas laikā tika uzsverīts, ka viendokļu dažādība ir pozitīvs apstāklis, kas var palīdzēt uzlabot situāciju armijā karavīru psiholoģiskās veselības un ga-rīgās aprūpes jomā, un nekādas represijas pret diskusijas dalībniekiem, kas dien NBS, netiks vērstas.

Taču 30.maijā R.Jansons vēlreiz vērsās Birojā, norādot, ka sanēmis pavēli viņa pārce-lšanai vienādiem uz Liepāju uz noteiktu laiku un viņu laicīgi par to nebrīdinot, un ka NBS

komandiera Pavēle NR.413 no 24.05.2001. ir NBS reakcija uz viņa sūdzībām Valsts cilvēktiesību birojam. (...)

Iesniedzējs uzskata, ka ne-gativā attieksme pret viņu armijā ir viņa reliģiskās pārlie-cības dēļ, kā arī viņam ir ne-formāla informācija, ka pavēle par pārcelšanu un tam se-kojošās darbības notikušas tā-dēl, ka viņš sūdzējies Valsts cil-vēktiesību birojam par NBS pastāvošo virskapelāna dienes-tu, iespējamu diskrimināciju uz reliģijas pamata un baznīcas reālu neatdalīšanos no valsts, kā tas ir paredzēts LR Satver-smē. R.Jansonam vairākkārt netieši norādīts, ka problēmas ar dienesta gaitu viņam radu-sas no tā, ka viņš ir publiski runājis par problēmām Latvijas armijā. (...)